

den Ret, som tilkommer dem til at forsvare sig. Derfor maa der for enhver Frihedsyttring være Regler; thi uden Regler bliver Friheden blot en Tvang for Andre. Man har bebrejdet det nærværende Lovudkast, at den Uskyldige kan straffes, imedens det var muligt at paa vise den Skyldige. Ja! det vilde vistnok være en temmelig væsentlig Indvending, dersom saadanne Bestemmelser fandtes. Udcastet har imidlertid ladet sig det være magtpaaliggende at søge at forebygge netop saadanne Bebrejdelser. Man har netop med Hensyn til alle reelle Forbrydelser holdt sig til Forfatteren og derefter til alle dem, der staae Forfatteren nærmest. En maa man nødvendigvis have at holde sig til for den Forseelse, der kan være begaaet; thi, dersom man Ingen har at holde sig til, er naturligvis enhver Straffebestemmelse overskødtig. Enhver, der har Deel i den begaaede Overtrædelse, maa være pligtig til at paatage sig Ansvaret, naturligvis først den, som staaer nærmest, og senere de, der staae fjernere. Det er netop den Regel, som Lovudcastet har søgt at opstille. Det er en anden Sag med de formelle Forbrydelser; der kunne paa eengang Flere gjøre sig skyldige i en Forseelse. Naar To paa eengang udsælge et ulovligt Skrift, ere de begge lige skyldige; det vilde være umuligt at indskrænke Straffen til den Ene og fritage den Anden for Straf, uden derved at begaae en Uretfærdighed. Det er endvidere anført, at Udcastet vil stemple som Forbrydelse det, som ikke i og for sig er Forbrydelse. Men jeg tør tillade mig at spørge, om ikke i Livet mangfoldige Exempler vise os, at Handlinger, som i og for sig efter Naturrens Ret ikke ere forbryderiske eller strafværdige, dog alligevel belægges med Straf. Er ikke enhver Overtrædelse af Consumtionslovgivningen belagt med Straf, og er det ikke i og for sig aldeles naturligt lovligt at indføre gennem Borten det, som man vil bruge til Livets Ophold; men naar man indfører Noget, saa strider det mod de Regler, Staten har givet for at sikke sig sine Indtægter, og derved bliver det stemplet som Forbrydelse. Er det en Forbrydelse at brænde Brændevin i sit Huus? Det er ogsaa stemplet af Staten som Forbrydelse eller som Overtrædelse af Loven.

Saaledes kan der anføres mangfoldige Exempler, hvormed jeg dog ikke skal trætte Forsamlingen. Ja! at Loven er affattet i almindelige Udtryk, det vil jeg indrømme; thi der er vistnok ikke nogen Presselovgivning, hvor dette ikke er Tilfældet. Det er ved en Presselov ikke muligt saaledes at definere de forskellige strafværdige Handlinger, der igennem Pressen kunne begaaes. Sels i den øvrige criminelle Lovgivning er der Meget, som ikke kan nøie defineres i Begreber saaledes, som det fremtræder i Livets Handlinger. Men med Hensyn til Forseelser gennem Pressen, som omfatter Alt, hvad den menneskelige Aand kan frembringe, der er det umuligt at finde nøjagtige Betegnelser af Alt, hvad der kan henregnes til det Strafverdige; man maa give almindelige Betegnelser deraf; det er en nødvendig Følge af Begrebet om en Presselov. Hvorvidt Straffene skulle være for haarde, er et Spørgsmaal, som jeg troer, man maa opsætte til de enkelte Straffebestemmelser. Jeg troer, at man tilsfald derved maa see hen til den Retsstilstand, vi hidtil have befundet os i. Forsamlingen vil see, at næsten alle Straffebestemmelserne ere ikke uvæsentligt formildede, tilsfald i enkelte Retninger, at de Minima, som ere foreslaaede, ere som oftest meget ringere, og at overhovedet Straffene for Presseforseelser ere formildede ved den her foreliggende Lov.

Jeg troer saaledes i det Væsentlige at have gjendrevet de Indvendinger, der af den ærede 5te Landstingsmand for 2den Valgfreds (Borgen) ere blevne fremførte mod Loven, og jeg vender mig derefter til de Indvendinger, som ere blevne fremførte af den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted). Jeg kan iøvrigt i det Hele taget, saagodtsom i Gæt og Alt, slutte mig til de Ytringer, han har fremført om Loven, men afsviger kun i eet Punkt fra hvad han har sagt, det er, om hvorvidt det nu skulde være betimeligt eller nødvendigt at udsætte denne Sags videre Forhandling.

Han har selv sagt, at han ikke vilde modsætte sig denne Lov, dersom han troede det muligt at sætte en Lov igennem, som holdt en passende Middelvei, paa den ene Side tilfredede